

Warszawa, dnia 5 lipca 2022 r.

Sygn. akt VI Ka 1190/21

1

2WYROK

2.1 W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

3 Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Jacek Matusik

Sędziowie: SO Adam Bednarczyk

SR (del.) Tomasz Morycz

protokolant: protokolant sądowy Marta Herc

4 przy udziale prokuratora Wojciecha Groszyka

po rozpoznaniu dnia 5 lipca 2022 r.

5 sprawy M. J., syna W. i K., ur. (...) w W.

6 oskarżonego o przestępstwo z art. 200 § 1 kk w zw. z art. 12 kk

7 na skutek apelacji wniesionych przez prokuratora, obrońcę oskarżonego i oskarżycielkę posiłkową

8 od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie

9 z dnia 2 sierpnia 2021 r. sygn. akt III K 962/17

I. zaskarżony wyrok zmienia w ten sposób, że jako podstawę umorzenia postępowania przyjmuje art. 17 § 1 pkt 7 kpk;

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. kosztami sądowymi za postępowanie odwoławcze obciąża Skarb Państwa.

SSO Adam Bednarczyk SSO Jacek Matusik SSR (del.) Tomasz Morycz

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 1190/21	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	3		

<p>1. CZĘŚĆ WSTĘPNA</p>	
<p>1.1 Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji</p>	
<p>Wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Południe w Warszawie z dnia 2 sierpnia 2021 r. w sprawie o sygn. akt III K 962/17.</p>	
<p>1.2 Podmiot wnoszący apelację</p>	
<p># oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego</p>	
<p># oskarżyciel posiłkowy</p>	
<p># oskarżyciel prywatny</p>	
<p># obrońca</p>	
<p># oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego</p>	
<p># inny</p>	

0.11.3. Granice zaskarżenia			
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji.			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo		

	błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu			
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. - obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia			
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. - błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia			
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. - rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka			
#	art. 439 k.p.k.			
#	brak zarzutów			
0.11.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami				

przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
0.12.1. Ustalenie faktów				
0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Wskazać oskarżonego.	Wskazać fakt.	Dowód ze wskazaniem numeru karty, na której znajduje się dowód.	
		M. J.	Sytuacja majątkowa Uprzednia karalność	Informacja e - (...) k.628 Karta karna - k.629-631
0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Wskazać oskarżonego.	Wskazać fakt.	Dowód ze wskazaniem numeru karty, na której znajduje się dowód.	

0.12.2. Ocena dowodów		
0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Wskazać fakt	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu.
Sytuacja majątkowa Uprzednia karalność	Karta karna Informacja e - (...)	Dokumenty zostały sporządzone przez uprawnione podmioty, nie

		były kwestionowane i nie budziły żadnych wątpliwości.
0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Wskazać fakt	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu.
. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
3.1.	Apelację złożył prokurator, zarzucając błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia mający wpływ na treść orzeczenia polegający na błędnym uznaniu, że czyn oskarżonego polegający na wielokrotnym obcowaniu płciowym z małoletnią poniżej 15 roku życia K. M. (1) cechuje się stopniem społecznej szkodliwości nie wyższym od znikomej, podczas gdy prawidłowa ocena zachowania się oskarżonego dokonana na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego obrazującego zarówno sposób jak i okoliczności popełnienia czynu zabronionego, mając na uwadze faktyczny rozmiar grożącej szkody, sposób i wagę naruszonych przez sprawcę obowiązków oraz reguł ostrożności i stopnia ich naruszenia, jak i również postać zamiaru i motywacji oskarżonego wskazuje na	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny

	wysoką szkodliwość społeczną czynu zarzucanego oskarżonemu.	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny lub niezasadny.		
Wobec zaistnienia negatywnej przesłanki procesowej z art. 17 § 1 pkt 7 kpk powodującej konieczność umorzenia postępowania, którą omówiono przy ocenie zarzutów podniesionych przez obrońcę oskarżonego, powyższy zarzut stał się bezprzedmiotowy. Tym samym odnoszenie się do niego było zbędne.		
Wniosek		
Uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny lub niezasadny.		
Z opisanych niżej względów wniosek nie mógł być uwzględniony.		
Lp.	Zarzut	
3.2.	Apelację złożyła również oskarżycielka posiłkowa, zarzucając: 1. obrazę przepisów postępowania, która mogła mieć wpływ na treść orzeczenia tj.: a. art. 7 KPK w zw. z art. 391 § 1 KPK poprzez naruszenie zasady swobodnej oceny dowodu, jakim były zeznania świadek K. M. (2), które to zeznania różnią się diametralnie na poszczególnych etapach postępowania i w tym	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny

kontekście powinny być przez sąd orzekający w sprawie ocenione ze szczególną ostrożnością;

b. art. 7 KPK w zw, z art. 391 § 1 KPK poprzez naruszenie zasady swobodnej oceny dowodu, jakim były zeznania T. M., które to zeznania różnią się diametralnie na poszczególnych etapach postępowania i w tym kontekście powinny być przez sąd orzekający w sprawie ocenione ze szczególną ostrożnością;

c. art. 4 KPK - polegającą na rezygnacji ze sprawdzenia okoliczności faktycznych istotnych dla rozstrzygnięcia sądu, a konkretnie nierozpoznanie istoty szkodliwości społecznej czynu w przypadku przestępstwa przeciwko wolności seksualnej osoby małoletniej;

2. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, a mogących mieć wpływ na treść wyroku tj.:

a. przez ustalenie, niezgodnie z treścią dowodów przeprowadzonych na rozprawie, że oskarżony nie spowodował swoim czynem negatywnych konsekwencji w życiu pokrzywdzonej, choć nawet z doświadczenia życiowego wynika, że trzynastoletnie dziecko ze starszym o 21 lat partnerem nie może podejmować istotnych decyzji życiowych, na co w uzasadnieniu powoływał się Sąd I Instancji;

b. przez ustalenie, niezgodnie z treścią dowodów przeprowadzonych na rozprawie, że niewątpliwie niewłaściwe warunki życiowe w domu generacyjnym pokrzywdzonej nie miały wpływu na możliwość manipulowania pokrzywdzoną przez oskarżonego;

c. przez ustalenie, niezgodnie z treścią dowodów przeprowadzonych na rozprawie, że ciąża i wnioski o zawarcie małżeństwa niepełnoletniej wówczas pokrzywdzonej nie jest wymiernym skutkiem niewłaściwego zachowania oskarżonego wobec pokrzywdzonej i tym samym zaistnienia społecznej szkodliwości czynu;

d. przez ustalenie, niezgodnie z treścią dowodów przeprowadzonych na rozprawie, że brak możliwości określenia przez psychologa jednoznacznych motywów, które kierowały pokrzywdzoną do składania doniesienia mają jakiegokolwiek znaczenie przy określaniu społecznej szkodliwości czynu;

e. przez ustalenie, niezgodnie z treścią dowodów przeprowadzonych na rozprawie, że pozostawanie przez pokrzywdzoną w związku z oskarżonym przez 3 lata od momentu zajścia przez pokrzywdzoną w ciążę jest okolicznością stanowiącą podstawę do umorzenia postępowania ze względu na niską szkodliwość czynu;

3. obrazę prawa materialnego, tj.:

a. art. 115 KK przez jego błędną wykładnię, polegającą na przyjęciu, że społeczna szkodliwość czynu nie jest znaczna podczas gdy ofiary przestępstw na tle seksualnym, w szczególności dzieci, bezwzględnie podlegają szczególnej ochronie prawnej;

b. art. 115 kk przez jego błędną wykładnię polegającą na przyjęciu, że oskarżony jest osobą o prawidłowej motywacji w czasie popełnienia czynu, podczas kiedy w dniu orzekania oskarżony był dwukrotnie skazany za przestępstwo

	<p>umyślne, również w stosunku do osoby małoletniej w tym samym środowisku rodzinnym co wskazuje na premedytację z jego strony;</p> <p>4. rażąco niewspółmierność wyroku względem oskarżonego w stosunku do stopnia społecznej szkodliwości przestępstwa, jakiego dokonał oraz w relacji do celów, jakie kara ta powinna spełnić w zakresie prewencji szczególnej i społecznej oddziaływania zważając, że sąd nie miał wątpliwości, że oskarżony dopuścił się przestępstwa z art. 200 par. 1 KK, tj. pedofilii;</p> <p>5. obrazę art. 424 KPK w postaci nieuwzględnienia w treści uzasadnienia dowodów świadczących o stosowaniu przez oskarżonego przemocy w postaci zastraszania pokrzywdzonej przez oskarżonego m. in. mailami jak i zastraszania świadka S. - J..</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny lub niezasadny.</p>		
<p>Wobec zaistnienia negatywnej przesłanki procesowej z art. 17 § 1 pkt 7 kpk powodującej konieczność umorzenia postępowania, którą omówiono przy ocenie zarzutów podniesionych przez obrońcę oskarżonego, powyższe zarzuty stały się bezprzedmiotowe. Tym samym odnośnie do nich było zbędne.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>Przekazanie sprawy w całości Sądowi Rejonowemu dla Warszawy Pragi - Południe do ponownego rozpoznania.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny lub niezasadny.		
Z opisanych niżej względów wniosek nie mógł być uwzględniony.		
Lp.	Zarzut	
3.3.	<p>Apelację złożył również obrońca oskarżonego, zarzucając: obrazę przepisów prawa procesowego, a mianowicie:</p> <p>1) art. 4, art. 5 § 2, art. 7 oraz art. 92 i 410 KPK poprzez sformułowanie oceny w zakresie sprawstwa oskarżonego w sposób wykraczający poza ustalony stan faktyczny, a nadto poprzez ocenę dowodów wybiórczą i dowolną nieuwzględniającą całokształtu materiału dowodowego oraz okoliczności ujawnionych w toku postępowania, a prowadzącą do uznania oskarżonego za winnego zarzucanego mu czynu w stopniu znikomym, podczas gdy swobodnie i całościowo oceniając zebrany materiał dowodowy, przy uwzględnieniu niedających się usunąć wątpliwości na korzyść oskarżonego - należy dojść do wniosku że M. J. nie popełnił imputowanego czynu i powinien być uniewinniony,</p> <p>2) art. 17 § 1 pkt. 7 in principio i art. 9 § 2 KPK przez jego niezastosowanie i umorzenie postępowania prowadzonego p-ko oskarżonemu M. J. o czyn z art. 200 § 1 KK na podstawie przepisu art.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

	<p>17 § 1 pkt. 3, pomimo, iż uprzednio prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi Południe w Warszawie, III Wydział Kamy w sprawie III Kp. 109/16 postępowanie karne przeciwko niemu o ten sam czyn - zostało prawomocnie zakończone.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny lub niezasadny.</p>		
<p>Apelacja obrońcy oskarżonego była częściowo zasadna i zasługiwała na uwzględnienie, jednocześnie czyniąc pozostałe zarzuty bezprzedmiotowymi. Tym samym odnoszenie się do nich było zbędne.</p> <p>Otóż zanim przedstawiono oskarżonemu zarzut, a następnie wniesiono przeciwko niemu akt oskarżenia w dniu 18 grudnia 2015 r. wydano postanowienie w sprawie o sygn. akt 4 Ds. 432/15. Umorzono nim śledztwo dotyczące tego samego czynu, czyniąc to na podstawie art. 17 § 1 pkt 3 kpk, to jest z uwagi na znikomy stopień społecznej szkodliwości czynu (k.67-71). W dniu 11 stycznia 2016 r. pełnomocnik oskarżycielki posiłkowej złożył zażalenie na powyższe postanowienie, podnosząc błąd w ustaleniach faktycznych i obrazę prawa materialnego w zakresie oceny stopnia społecznej szkodliwości (k.78-84). W dniu 24 lutego 2016 r. Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi - Południe w Warszawie wydał postanowienie w sprawie o sygn. akt III Kp 109/16, którym zażalenie nie uwzględnił i zaskarżone postanowienie utrzymał</p>		

w mocy (k.99-101). Tym samym w/w orzeczenie stało się prawomocne.

Wprawdzie postępowanie zakończyło się w fazie in rem, to jest w sprawie, jednak przyczyna podjęcia tej decyzji była szczególna. Otóż uznano, że czyn, którego dopuścił się oskarżony cechuje znikomy stopień społecznej szkodliwości, a co za tym idzie nie popełnił przestępstwa i nie powinien być pociągnięty do odpowiedzialności karnej. Powyższe było poprzedzone wnikliwą i obszerną oceną zgromadzonego materiału dowodowego, która została poddana kontroli sądu. Wobec tego podjęcie na nowo umorzonego postępowania, dokonane postanowieniem z dnia 2 października 2017 r. (k.112), a więc blisko 2 lata później i na podstawie art. 327 § 1 kpk było zdaniem Sądu Okręgowego niedopuszczalne. Nie można się bowiem zgodzić z sytuacją, żeby prokurator najpierw uznał, że społeczna szkodliwość czynu jest znikoma, a następnie - kierując się bliżej nieokreślonymi względami, bo wskazując jedynie, że powtórna analiza akt sprawy prowadzi do odmiennych wniosków - stwierdził coś zgoła odmiennego.

Co istotne i co należy wyraźnie podkreślić, przedmiotowa sprawa dotyczy poważnego przestępstwa, to jest czynu z art. 200 § 1 kk, gdzie dolna granica ustawowego zagrożenia wynosi 2 lata. Różnica w ocenie dokonanej przez prokuratora, który najpierw umorzył postępowanie z uwagi na znikomy stopień społecznej szkodliwości, a następnie wniósł akt oskarżenia i zażądał orzeczenia w/w kary (k.561) jest więc bardzo duża. Zdaniem Sądu Okręgowego oskarżony nie

powinien ponosić negatywnych skutków niekonsekwencji organów ścigania, które powinny podejmować decyzje, tym bardziej w tego typu sprawach, ze szczególną rozwagą, mając świadomość ich poważnych konsekwencji, w tym procesowych. Oskarżony przez blisko 2 lata pozostawał w przeświadczeniu, że jego zachowanie zostało definitywnie ocenione, a postępowanie prawomocnie zakończone. Tymczasem było ono kontynuowane i skutkowało postawieniem go w stan oskarżenia. W dodatku, gdy z akt sprawy nie wynikało nic, co przemawiało by za taką zmianą.

Jak słusznie wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 15 lutego 2012 r. w sprawie o sygn. akt II KK 201/11, prawomocne postanowienie prokuratora o umorzeniu postępowania przygotowawczego wydane na podstawie art. 17 § 1 pkt 3 KPK, w którym stwierdzono popełnienie przez oznaczoną osobę czynu o znamionach określonych w ustawie karnej, ale o znikomym stopniu społecznej szkodliwości, stwarza stan rzeczy osądzonej w rozumieniu art. 17 § 1 pkt 7 KPK również wtedy, gdy przed wydaniem tego postanowienia osobie tej ani nie przedstawiono zarzutów, ani nie przesłuchano jej w charakterze podejrzanego, dopuszczając się obrazy art. 313 KPK. Powyższy pogląd jest ugruntowany w orzecznictwie Sadu Najwyższego, który kilkakrotnie wypowiadał się w tej kwestii.

Tak jak w postanowieniu z dnia 8 stycznia 2008 r. w sprawie o sygn. akt V KK 416/07, wskazując że jeżeli podstawą umorzenia postępowania jest ustalenie znikomej szkodliwości społecznej czynu (art. 17 § 1

pkt 3 k.p.k.), to - kierując się kryteriami określonymi w art. 115 § 2 k.k. - należy rozważyć, między innymi, postać zamiaru i motywację sprawcy, a to w konsekwencji rodzi wymaganie usytuowania sprawcy w procesowym charakterze podejrzanego. Skoro organ procesowy tego nie uczynił (choć powinien), to z tego tytułu, kosztem praw gwarancyjnych określonej osoby, organ ten nie może uzyskać swoistego ułatwienia w postaci możliwości podjęcia w każdym czasie, w trybie art. 327 § 1 k.p.k., umorzonego wcześniej postępowania karnego. Negatywna przesłanka procesowa stanowi przeszkodę kontynuacji postępowania, umorzonego postanowieniem prokuratora. Jak z kolei zauważył w uzasadnieniu, innymi słowy rzecz ujmując, negatywna przesłanka procesowa bez wątplenia odnosi się także do kontynuacji postępowania, umorzonego postanowieniem prokuratora. Zatem in concreto, przy uwzględnieniu rozważań wyżej przedstawionych zaistniała powaga rzeczy osądzonej.

Nie wszczyna się bowiem postępowania, a wszczęte umarza, gdy postępowanie karne co do tego samego czynu tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone. Wobec zaistnienia negatywnej przesłanki procesowej z art. 17 § 1 pkt 7 kpk postępowanie powinno być umorzone.

Wniosek

Zmiana zaskarżonego wyroku przez uniewinnienie oskarżonego M. J. od zarzucanego mu czynu, ewentualnie uchYLENIE

- # zasadny
- # częściowo zasadny
- # niezasadny

zaskarżonego wyroku i umorzenie postępowania na podstawie art. 17 § 1 pkt.7 KPK.		
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny lub niezasadny.		
Z opisanych wyżej względów wniosek był częściowo zasadny i częściowo zasługiwał na uwzględnienie. Biorąc pod uwagę, że postępowanie zostało umorzone, tyle że w oparciu o art. 17 § 1 pkt 3 kpk, Sąd Okręgowy dokonał modyfikacji podstawy prawnej tego rozstrzygnięcia, przyjmując art. 17 § 1 pkt 7 kpk. Tym samym zaskarżony wyrok podlegał częściowej zmianie, a nie uchyleniu. W pozostałym zakresie utrzymano go w mocy.		
4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU		
Wskazać wszystkie okoliczności, które sąd uwzględnił z urzędu, niezależnie od granic zaskarżenia i podniesionych zarzutów (art. 439 k.p.k., art. 440 k.p.k.).		
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności.		
5. ROZSTRZYGNĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
0.15.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
1.3 1	Przedmiot utrzymania w mocy	

Zwiążle o powodach utrzymania w mocy.		
0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji		
1.3.1 1.	Przedmiot i zakres zmiany	
Zmiana podstawy umorzenia z art. 17 § 1 pkt 3 kpk na art. 17 § 1 pkt 7 kpk.		
Zwiążle o powodach zmiany.		
O powodach wskazano powyżej.		
0.15.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
0.15.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia		
		# art. 439 k.p.k.
Zwiążle o powodach uchylenia.		
	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiążle o powodach uchylenia.		
	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiążle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia.		

4.	Konieczność warunkowego umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i warunkowego umorzenia ze wskazaniem podstawy prawnej warunkowego umorzenia postępowania.		
5.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia.		
0.15.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
0.15.4. Inne rozstrzygnięcia z wyroku		
Lp.	Wskazać punkt rozstrzygnięcia z wyroku.	Przytoczyć okoliczności.
6. Koszty Procesu		
Wskazać oskarżonego.	Wskazać punkt rozstrzygnięcia z wyroku.	Przytoczyć okoliczności.
M. J.	III	Mając na uwadze wynik postępowania kosztami sądowymi za postępowanie odwoławcze obciążono Skarb Państwa.
7. PODPIS		
SSO Adam Bednarczyk SSO Jacek Matusik SSR (del.) Tomasz Morycz		

0.11.3 Granice zaskarżenia			
Wpisać kolejny numer załącznika - 1			
Podmiot wnoszący apelację	Prokurator		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Południe w Warszawie z dnia 2 sierpnia 2021 r. w sprawie o sygn. akt III K 962/17		
0.11.3.1 Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2 Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji.			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu		

	przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. - obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. - błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. - rażąca niewspółmierności kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.11.4. Wnioski		
#	Uchylenie	# zmiana

0.11.3 Granice zaskarżenia			
Wpisać kolejny numer załącznika - 2			
Podmiot wnoszący apelację	Oskarżycielka posiłkowa		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Południe w Warszawie z dnia 2 sierpnia 2021 r. w sprawie o sygn. akt III K 962/17		
0.11.3.1 Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2 Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji.			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu		

	przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. - obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. - błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. - rażąca niewspółmierności kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.11.4. Wnioski		
#	Uchylenie	# zmiana

0.11.3 Granice zaskarżenia			
Wpisać kolejny numer załącznika - 3			
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Południe w Warszawie z dnia 2 sierpnia 2021 r. w sprawie o sygn. akt III K 962/17		
0.11.3.1 Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2 Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji.			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu		

	przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. - obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. - błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. - rażąca niewspółmierności kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.11.4. Wnioski		
#	Uchylenie	# zmiana